

Ефективність застосування метаболічної терапії у хворих на цукровий діабет 1-го типу

в поєднанні з неалкогольною жировою хворобою печінки

Журавльова Л.В., Власенко А.В.

Харківський національний медичний університет

Актуальність. Цукровий діабет (ЦД) супроводжується ураженням печінки ще на доклінічних стадіях, найчастіше у вигляді неалкогольної жирової хвороби печінки (НАЖХП). У розвитку неалкогольного стеатогепатиту виділяють декілька етапів, які включають жирову інфільтрацію печінки, окислювальний стрес, ендотоксिनопосередковане враження. Інфільтрація печінки жирними кислотами сприяє утворенню фіброзної тканини.

Матеріали та методи. Усього обстежено 54 хворих на ЦД 1-го типу в поєднанні із НАЖХП і нормальною вагою тіла, які були розподілені на дві підгрупи $n = 27$. Верифікація діагнозу ЦД проводилася за вивченням стану вуглеводного обміну. Визначення функціонального стану печінки здійснювалося шляхом визначення стану білкового, ферментного, пігментного, ліпідного обмінів, змін у системі ПОЛ та АОЗ, балансу гомоцистеїну в сироватці крові.

Пацієнти 1 підгрупи отримували збалансоване харчування (стіл № 5, 9), інсулінотерапію, дезагреганти та ангіопротектори з додатковим використанням препаратів тіоктової кислоти внутрішньом'язово з подальшим переходом на пероральний прийом упродовж 20 діб. Хворим 2 підгрупи проводилася комплексна терапія, що включала збалансоване харчування (стіл № 5 і 9), інсулінотерапію, дезагреганти, ангіопротектори, а також додатково отримували препарати урсодезоксихолевої кислоти – перорально щоденно на ніч і препарати α – ліпоєвої кислоти внутрішньовенно краплинно.

Результати. У хворих обох підгруп поліпшення було на 12-ту добу лікування, відбулося зникнення суб'єктивних та об'єктивних патологічних симптомів. Відмічалось усунення диспепсичного у 50, астеноневротичного у 54 та больового синдромів у 53 хворих. Завдяки проведеним лікувальним заходам були відновлені показники вуглеводного, білкового, ферментного, пігментного, ліпідного обмінів, нормалізувалися біохімічні властивості жовчі та стан холеретичної функції печінки, достовірно знизився рівень гомоцистеїну в сироватці крові, проведена терапія забезпечила усунення активації ПОЛ та підвищення ферментів протиоксидантного захисту в обстежених хворих.

Висновки. Додаткове застосування препаратів тіоктової, урсодезоксихолевої та α – ліпоєвої кислоти викликало нейропротективний, ангіопротективний та гепатопротективний ефекти, що покращувало перебіг НАЖХП у хворих на ЦД.